

Déi Samariter Fra

Wéi déi samaritanesch Fra entdeckt huet datt hatt e Prophét steet, wollt si iwwer spirituell Themen wëssen: Gottesdénkscht, an hir perséinlech Besoinen am Hannergrond hannerlooss.

Déi Samariter Fra

“D’Fra sot zu him: Här, ech gesinn datt Dir e Prophét sidd!”
(Johann 4:19)

Aféierung

Den Evangelist John huet opgeholl datt alles wat hie geschriwwen huet fir seng Lieser ze gleewen datt de Jesus de Christus war, de Jong vum liewege Gott, an am Glawen, d’Liewen am Iwwerfloss ze hunn

“Dës sinn awer geschriwwe ginn fir datt Dir gleeft datt de Jesus de Christus ass, de Jong vu Gott, an datt Dir gleeft, datt Dir d’Liewen an sengem Numm hutt” (John 20: 31).

Besonnesch et ginn Elementer an der Geschicht vun der Samaritan Fra déi beweisen datt Christus de Jong vum liewege Gott ass, de Jong vum David an de Schrëfte versprach.

Den Evangelist John huet festgehalten datt wann de Jesus fonnt huet datt d’Pharisäer héieren hunn datt hie vill Wonner gemaach huet an datt hie vill méi gedeeft huet wéi de Johannes den Deefer, huet hien Judea verlooss a goung a Galiläa (Johann 4: 2-3), an dat huet misse passéieren. duerch Samaria (Lukas 17:11).

De Jesus ass an eng Stad a Samaria mam Numm Sychar gaang, deem säin Territoire eng Immobilie war, déi de Jacob sengem Jong Joseph ginn huet (Johann 4: 5). D'Plaz wou de Jesus zu Sychar gaangen ass, huet eng Brunn vum Jacob gebohrt.

Den Evangelist ervirhiewt dem Mënsch seng Mënschheet andeems hie seng Middegkeet, Hunger an Duuscht beschreift. Wa mir erwähnen datt seng Jünger iesse gaange sinn, mécht et eis ze verstoen datt de Jesus iesse muss, datt hien sech gesat huet well hie war midd an, wann hien der Samariter Fra no Waasser fret, gött et implizéiert datt hien duuschtereg war.

Och wann de Fokus vun der Evangelist Approche net war ze demonstréieren datt den Här Jesus duuschtereg fir Waasser war, well wat evident ass säi Bedierfnis déi gutt Noriicht vum Kinnekräich u Frae matzedeelen, ass et kloer datt de Jesus am Fleesch koum (1Jo 4 : 2-3 an 2 John 1: 7).

De Jesus souz bei der Quell vum Jacob, no bei der sechster Stonn (Mëttes) (Johann 4: 6, 8), wann eng Samaritan Fra bei de Quelle kënnt fir Waasser ze zéien (eng Persoun mam Numm vun der Stad ze nennen war onéierlech, well et huet bewisen datt sou eng Persoun net zu der Gemeinschaft vun Israel gehéiert), a gouf vum Meeschter ugeschwat, deen him ugeschwat huet a gesot:

– Gitt mir e Gedrénks (Johann 4: 7).

D'Haltung vum Här vis-à-vis vum Samaritan (no Waasser froen) huet erausbruecht wat nobel Männer a Frae meescht nobel hunn: Grond, Begrënnung (Job 32: 8).

D'Fra muss eng Fro gestallt hunn op Basis vu ville Virkenntnisser. Si huet net dee brillantste Gedanke vun der Mënschheet formuléiert, awer et huet eng wichteg Fro fir dës Fra an hir Leit opgeworf:

– Wéi, als Judde, frot Dir mech vu mir ze drénken, datt ech eng Samariter Fra sinn? (Johann 4: 9).

D'Samaritaner goufe vu Judden diskriminéiert, awer de Jesus, trotz engem Judd, huet dëst Thema net wichteg ginn, awer d'Fra huet deemools säin Zweck ganz gutt gedéngt.

An der Fro betount d'Fra datt si eng Fra war a gläichzäiteg eng Samaritanin, dat ass, datt et en duebelen Hindernis fir dee Mann war, deen anscheinend méi e jalous Judd vu senger Reliounsitéit sollt sinn.

Vill Froe sinn am Kapp vum Samaritan opkomm, wéi de Jesus Praktiken a Regele betreffend Judaismus ignoréiert huet wann hien no Waasser gefrot huet. – Huet hien net gemierkt datt ech eng Fra an e Samaritaner sinn? Wäert hien d'Waasser drénken dat ech him ginn ouni Angscht kontaminéiert ze ginn?

De Kaddo vu Gott

Nodeems de Samaritan säi Raisoun erwächt huet, stimuléiert de Jesus d'Interesse vun der Fra weider:

– Wann Dir d'Geschenk vu Gott kennt, a wien ass deen, deen zu Iech seet: Géff mir e Gedrénks, géift Dir hien froen, an hie géif Iech liewegt Waasser ginn.

D'Samaritan Fra huet net direkt d'Exzellenz vun de Wierder vu Christus erreecht, well se keng Erfahrung an der Wourecht hat

“Awer zolidd Nahrung ass fir déi Perfekt, déi, wéinst Gewunnecht, hir Sënner ausüben fir béid a béis z'erkennen” (Hebr 5: 14).

Wann de Samaritan en ausgeübte Geescht hätt, géif se d'Fro net wierklech stellen:

– Här, Dir hutt näischt matzehuelen, an d'Brunn ass déif; wou, hutt Dir dann liewegt Waasser?

Aus dem Argument kënnt Dir gesinn datt déi Samaritan Fra sech

op d'Onméiglecheet konzentréiert Waasser ouni déi néideg Mëttelen z'erreechen, awer si huet net bestridden wat de Jesus gesot huet iwwer liewegt Waasser ze hunn.

Net berécksiichtegt dem Jesus seng éischt Argumentatioun iwwer de Kaddo vu Gott, huet si analyséiert:

– Sidd Dir méi grouss wéi eise Papp Jacob, deen eis d'Brunn geschenkt huet, a sech selwer dovu gedronk huet, a seng Kanner a säi Ranner?

Eng aner Alternativ Waasser ze bidden wéi d'Waasser bei der Brunn vum Jacob huet et dem Samaritan geschéngt datt deen onbekannte Judd op d'mannst presuméierend war, wéi hie sech selwer an eng Positioun gesat huet wéi déi vum Jacob, deen de Brunn als Ierfschaft hannerlooss huet. u seng Kanner an, déi zu där Zäit de Besoin vu ville Samaritaner zur Verfügung gestallt hunn.

Déi folgend Froen brauch Äntwerten:

– Dir musst net Waasser zéien an d'Brunn ass déif! Wou hutt Dir liewegt Waasser?

Awer de Jesus huet geschafft sou datt d' "Héieren" vun där Fra vum Wuert vu Gott erwächt géif ginn, well seng Propose huet et bekannt gemaach datt hien, tatsächlech, méi héich wéi de Papp Jacob selwer.

Et war zu dësem Zäitpunkt datt de Samaritan säi Manktem u Wësse war, well wa si wousst wien de Jesus war, da wär si gläichzäiteg de Kaddo vu Gott, well Christus de Kaddo vu Gott ass.

Wann hatt wéisst wien et freet:

– Gitt mir e Gedrénks, Ech géif wëssen datt hie méi grouss war wéi de Papp Jacob, ech géif wëssen datt Christus de versprochenen Nofolger vum Abraham war an deem all d'Famillje vun der Äerd geseent wieren (Gen. 28:14).

Wann hatt wousst wien de Christus war, da géif hatt gesinn, datt duerch d'Waasser, dat Christus offréiert huet, tatsächlech an duerch d'Gesetz ee vun de Kanner vum Abraham géif ginn. Wann hatt Christus wousst, da géif hatt gesinn datt d'Kanner nom Fleesch net d'Kanner vum Abraham sinn, mee d'Kanner vum Glawen, d'Nokomme vum leschten Adam (Christus) dee sech an d'Welt manifestéiert (Gal 3:26 -29; Rom. 9: 8).

Wann hatt de Christus wousst, da géif hatt gesinn, datt si zwar en Deel vun der leschter war, awer en Deel vun der éischter kéint sinn, well duerch den Descendant ass et méiglech datt all Vollek geseent gëtt wéi de gleewegen Abraham (Mt 19:30).

Wann hatt deen wousst deen e Gedrénks gefrot huet an deen him liewegt Waasser ubitt, da géif hatt gesinn datt Hien de Kaddo vu Gott ass, well et ass Christus deen d'Welt d'Liewe gëtt (Johann 1: 4). Si géif gesinn, datt hien den Hohepriister no der Uerdnung vu Melchizedek ass, duerch déi all Männer, vun all Stamm oder Sprooch, Kaddoe kënnen bidden a vu Gott ugeholl ginn.

“Dir sidd héich erop gaang, Dir hutt Gefaangeschaft gefaange geholl, Dir krut Kaddoe fir Männer, an och fir d'Rebellen, fir datt den Här Gott ënnert hinnen wunnt” (Ps 68:18).

Gott huet vun der Offer (Kaddoen) bestätegt, déi den Abel ugebueden hat wéinst him, deen an d'Héicht eropgoe wäert, Gefaangeschaft gefaange geholl huet, den Hohepriister, dee vu Gott konstituéiert war ouni Ufank an (éiwegt) Enn vum Dag (Hebr 7: 3), deen huet sech selwer ugebueden als Lämmchen, dat Gott net opgefaang huet, an nëmmen duerch hie gi Männer vu Gott akzeptéiert (Hebr 7:25).

Deeglech Noutwendegkeeten

D'Fro vun der Fra:

– Sidd Dir méi grouss wéi eise Papp Jacob? war pertinent, awer et huet et ëmmer nach net erlaabt ze identifizéieren wien dee Mann war deen no Waasser aus der Quell vum Jacob gefrot huet an zur selwechter Zäit liewegt Waasser ugebueden

– „Wien dëst Waasser drénkt, wäert erëm duuschtereg sinn; Awer wien d'Waasser drénkt wat ech him ginn wäert ni duuschtereg sinn, well d'Waasser wat ech him ginn eng Quell vu Waasser gëtt an deen an dat éiwegt Liewen spréngt “ (Johann 4:14).

Et ass iwwerraschend datt déi Samaritan Fra, déi en ausgedehnte Gedanken hat wéi se realiséiert huet datt de Jesus implizéiert datt si méi grouss war wéi de Pater Jacob, seng Propose akzeptéiert huet, datt hie Waasser hätt dat him verhënneren duuschtereg ze sinn, awer trotzdem Iech Waasser vun der gutt vum Jacob.

Dem Jesus seng Propose war kloer:

– ‘Wien deen d'Waasser drénkt, dat ech him ginn, wäert ni duuschtereg sinn’, a wat wollt hie Waasser fir, wann hien super Waasser hätt?

D'Fra war interesséiert dem Jesus seng Offer, awer hir Verständnis war verschwommen.

Wat huet d'Fra d'Waasser gemaach, wat de Jesus hatt offréiert huet, och wann de Meeschter duuschtereg war?

D'Äntwert ass an der Demande vum Samaritan fonnt:

– Här, gitt mir dëst Waasser, sou datt ech net méi duuschtereg sinn, an net heihinner kommen fir et ze zéien.

Hautdesdaags ass et bal onvirstellbar d'Aarbecht datt dës Fra e bësse Waasser krut. Et war déi sechst Stonn wéi d'Fra Waasser gaange war fir hir Basisbedierfnesser ze liwweren.

Wärend an eiser Zäit wat vill vu Basis verstoen, wesentlech, anescht ass wéi dat wat d'Fra gebraucht huet, ass et méiglech ze moossen wéi vill wat de Mënsch als wesentlech Muddies-Begrënnung versteet. Wann wat wesentlech ass kompromitt d'Verstoe vu wat am Evangelium proposéiert gëtt, wat iwwer d'Affären vun dësem Liewen?

E Mann, deen déi Samaritan Fra net wousst, huet no Waasser gefrot, an elo huet hie Waasser mat onvirstellbar Eegeschaften ugebueden: hie géif säin Duuscht läschen, fir datt hien net méi erëm Waasser brauch ze drénken.

Wéi d'Fra Interesse fir 'liewegt Waasser' huet, sot de Jesus:

- Gitt, rufft äre Mann un, a kommt heihinner. D'Fra huet geäntwert:
- Ech hu kee Mann. De Jesus huet geäntwert:
- Dir sot gutt: Ech hu kee Mann; Well Dir fënnef Männer hat, a wat Dir elo hutt ass net Äre Mann; dëst sot Dir mat der Wourecht.

Bedenkt datt de Jesus keen Uerteel vu Wäerter iwwer den Zoustand vun der Fra ausgestallt huet, well hie selwer sot datt hie kee jee no dem Fleesch beurteelt, well hien ass net komm fir d'Welt ze riichten, mee fir ze retten (John 8: 15) ; Johann 12:47).

Zu dësem Zäitpunkt huet d'Fra de Jesus als Prophét unerkant:

- Här, ech gesinn datt Dir e Prophét sidd! Et ass interessant datt déi Samaritan Fra dee Judd als Prophét zur selwechter Zäit erkant huet an zur selwechter Zäit iwwerraschend déi folgend Fro gestallt huet: – Wéi déi samaritesch Fra entdeckt datt Christus e Prophét war, huet

se hir Basisbedierfnesser op der Säit gelooss an ugefaang no der Kultplaz nozefroen.

Als Samaritan wousst hatt d'Geschicht ganz gutt déi d'Judden dozou bruecht hunn net mat Samaritaner ze kommunizéieren. D'Buch vum Ezra enthält ee vun de Mëssverständnesser déi tëscht Judden a Samaritaner bestanen hunn, well d'Judden d'Samaritaner net erlaabt hunn den zweeten Tempel ënner dem Uerder vum Cyrus ze bauen (Ed 4: 1-24), an d'Sedition huet ugefaang well de Kinnek vun Assyrien huet an de Stied vu Samaria Leit aus Babylon installéiert, déi an d'Regioun komm sinn, an d'Leit vun Israel ersat, déi virdru gefaange geholl goufen an déi d'jiddesch Relioun ugeholl hunn (2Ki 17:24 comp. Ed 4: 2 an 9- 10).

D'Fro wéi d'Location vun der (Veréierung) era Millenaire ass a virun engem Prophet seng deeglech Sträit net méi wichteg, well d'Geleeënheet eenzegaarteg war: Entdeckt d'Plaz vum Kult a wéi ze veréieren.

Ass et virwëtzig ze wëssen wat d'Reaktioun an eiser Zäit wier, wann e Chrëscht entdeckt datt hie virum Prophét war? Wat wieren d'Froen fir een deen sech als Prophét presentéiert huet?

Ech stelle mir vir, datt wann d'Chrëschten vun haut e Prophét fannen, d'Froen wieren: – Wéini kafen ech mäin Haus? Wéini kréien ech mäin Auto? Wéini bestueden ech mech? Wien ginn ech bestueden? Wäert mäi Kand männlech oder weiblech sinn? Wéini bezuele ech meng Scholden? Wäert ech räich ginn? Etc.

Awer wann de Samaritan entdeckt huet datt hatt virum Prophét war, wollt si iwwer spirituell Themen wëssen, hir ierdesch Bedierfnesser am Hannergrond loossen. Et war net wichteg ze wëssen ob hatt e Mann hätt, oder ob hatt ophält zu dem Jakob seng Brunn ze goen fir Waasser ze zéien. Elo war d'Fro vun der Kultplaz fir Generatiounen amgang an dat war eng Chance déi net verpasst gouf.

Mat der Ausso:

– Ech gesinn datt Dir e Prophéit sidd! kënne mir berécksiichtegen datt d’Fra verstanen huet wat wierklech geschitt ass.

Am Géigesaz zu anere Judden, déi op hir Reliositéit, Legalismus a Ritualismus fixéiert waren, waren d’Israelesch Prophéiten net Judden un esou Obligatiounen gebonnen.

Et war wéi gesot: – Ah, elo verstinn ech! Dir sidd wéi den Elias an den Elisa, Prophéiten, déi net bei anere Vëlker plädéiert goufen, well béid an aner Natiounen gaange sinn an och an d’Heemecht vun Orphesen, Witfraen, asw. Nëmmen als Prophéit fir mat enger Samariter Fra ze kommunizéieren, well den Elias an d’Haus vun enger Witfra gaang ass, déi zu Sarepta gelieft huet, an de Länner vu Sidon an hie gefrot huet fir Waasser ze drénken:

“Bréngt mech, ech froen Iech, e bësse Waasser fir an eng Vase ze drénken” (1Ki 17:10).

Den Elisa huet sengersäits benotzt wat him vun enger räicher Fra ugebuede gouf, déi an der Stad Sunem gelieft huet, déi ähnlech nom Stadnumm benannt war wéi de Fall mat der Samariter Fra (2 Kings 4: 8).

Et ass extrem wichteg dem Nicodemus seng Geschicht am Verglach mat der vun der Samariter Fra ze analyséieren, well viru Gott e Mann mat all moraleschen an intellektuellen Eegeschaften wéi de Fall mam Nikodemus ass gläichberechtegt mat engem ouni Verdéngscht, wéi et de Fall war mam Samariter Fra.

Veréierung

Do huet de Jesus geäntwert:

– Fra, gleeft mir datt d'Stonn kënnt, wou weder an dësem Bierg nach zu Jerusalem Dir de Papp veréiert.

De Jesus huet der Samariter Fra geléiert datt d'Zäit komm ass, well d'Veréierung net méi un e Bierg gebonnen ass, sief et de Bierg vu Jerusalem oder de Bierg vu Samaria.

De Jesus huet déi samaritesch Fra gefrot, un hien ze gleewen a seng Léier ze verfollegen

– “Fra, gleeft mer ...” (v. 21). Duerno adresséiert hien eng allgemeng Fro fir Judden a Samaritaner:

– „Dir veréiert wat Dir net wësst; mir hu gär wat mir wëssen, well d'Erléisung kënnt vun de Judden “.

Och wann d'Samaritaner verstanen hunn datt si Gott veréiert hunn, awer si hunn hien veréiert ouni hien ze kennen. D'Konditioun vun de Samaritaner ass dat wat den Apostel Paul de Chrëschten an Ephesos duergestallt huet:

“Dofir, erënners du datt Dir eemol Gentiles am Fleesch waart, an Dir sidd onbeschnidde genannt vun deenen am Fleesch, déi genannt ginn d'Beschneidung gemaach vun der Hand vu Männer; Datt Dir zu där Zäit ouni Christus war, getrennt vun der Gemeinschaft vun Israel, an Ausländer fir d'Verspriecheverbonne, ouni Hoffnung an ouni Gott an der Welt ” (Ef. 2:11 -12).

Eng Bereetschaft Gott ze veréieren huet de Mënsch net de Status vun engem richtegen Veréierer, well d'Judden hunn och veréiert, a veréiert wat se woussten, well d'Erléisung kënnt vun de Judden (Johann 4:22), awer sou eng Veréierung war net am Geescht an an der Wourecht (V. 23). D'Prophéiten hunn iwwer dës Tatsaach protestéiert:

“Fir den Här sot: Fir dëst Vollek kommen no bei mir a mat hirem Mond, a mat de Lëpsen, éieren mech, awer hiert Häerz dréit sech vu mir ewech, an hir Angscht fir mech besteet

nëmmen aus Geboter vu Männer, an deenen hie gouf instruéiert “ (Ass 29:13).

D’Erklärung vum Jesus ass gläich wéi Judden a Samaritaner, well déi zwee gleewen datt si Gott veréieren, awer hir Veréierung war eppes wat nëmmen aus dem Mond koum, awer ewech vun den ‘Nieren’

„Dir hutt se gepflanzt, a si hunn hier Wuerzele geschloen; si wuessen, si droen och Friichten; du bass um Mond, awer wäit vun den Nieren ewech “ (Jer 12: 2).

De Jesus präsentéiert de richtege Begrëff vun der Veréierung wann hie seet:

– “Awer d’Stonn kënnt, an et ass elo, wou richtig Veréierer de Papp am Geescht an an der Wourecht veréieren; well de Papp sicht déi, déi hien esou gär hunn “ (V. 23).

Gottesveréierung ass nëmme méiglech am Geescht an an der Wourecht, am Géigesaz zum Gottesdénge mat de Lëpsen, wat op eng “Approche” zu Gott nëmme mat de Lëpse bezitt, et huet en Ausgesinn, awer d’Häerz bleift vu Gott friem.

Wat sicht de Papp? Richtig Veréierer, dat heescht déi, déi am Geescht an an der Wourecht veréieren. Geméiss de Schrëfte sichen d’Ae vu Gott de Gerechten, déi Gleeweg um Gesiicht vun der Äerd, fir nëmmen déi, déi de richtege Wee goen, kënnen hien déngen.

„Meng Ae wäerten op déi Gleeweg vum Land sinn, fir datt se bei mir sëtzen; deen deen op engem richtege Wee geet, wäert mech déngen “ (Ps 101: 6), dee kontrastéiert mam Zoustand vum Vollek Israel: “Awer si sichen mech all Dag, si hunn d’Freed meng Weeër ze kennen, als Vollek dat Gerechtegkeet mécht an net d’Recht vun hirem Gott verléisst; si froe mech no de Rechter vu Gerechtegkeet, a si freeën sech fir Gott z’erreechen “ (Jes 58: 2).

Dat ass, Gott ass no bei deenen, déi Him uruffen, awer zu deenen, déi Hien a Wourecht ruffen

“Den HÄR ass no bei allen, déi hie ruffen, zu allen, déi hien a Wourecht ruffen” (Ps 145: 18). Nëmme vu Gott “an der Wourecht” ze beruffen ass Feindlechkeet gebrach an d’Gemeinschaft nei etabléiert op de Punkt datt de Mënsch sech mat Gott nidderléisst.

“An hien huet eis mat him opgewuess an huet eis an himmlesche Plazen, a Christus Jesus, sëtze gelooss” (Ef. 2: 6).

Wéi ruffe ech Gott an d’Wourecht un? Gitt duerch d’Dier vu Gerechtegkeet. Nëmme déi, déi duerch d’Dier vu Gerechtegkeet erakommen, verdéngen e richtege Luef u Gott (Ps 118: 19). Nëmme déi, déi virun d’Dier vum HÄR erakommen, sinn trei a gerecht (Ps 118: 20), an nëmme op dës sinn d’Ae vum HÄR.

De Jesus mécht et kloer datt:

– “Gott ass e Geescht, an et ass wichteg datt déi, déi hie veréieren, hien am Geescht an an der Wourecht veréieren”, firwat, Gott ass Geescht, a Jesus füügt bäi datt d’Wierder, déi hie gesot huet, Geescht a Liewen sinn (Johann 7:63), dofir, fir am Geescht ze veréieren an an der Wourecht ass et néideg datt de Mënsch aus Waasser an dem Geescht gebuer gëtt (John 3: 5), gebuer gëtt vun de Wieder, déi vu Christus geschwat goufen.

D’Gewëssheet vun der Samariter Fra

Trotz der deeglecher Noutwennegkeet Waasser ze sichen, wat der bescheidener Konditioun vun der Fra uginnt huet, well si kee Sklave hat, hat hatt Hoffnung. Trotz net zu der israelescher Gemeinschaft gehéiert, war si sécher:

– Ech weess datt de Messias (deen de Christus genannt gött) kënnt; wann hie kënnt, wäert hien eis alles matdeelen.

Wou kouw sou eng Sécherheet hier? Elo ass sou eng Versécherung aus de Schrëften. Hiert Vertraue war fest, well se net erwaart hat eng privat Wuel ze hunn, oder e Mann vun hirem eegenen. D'Schrëfte verspriechen net finanziell oder familiär Verbesserung, awer et huet uginnt datt Christus, de Vermëttler tëscht Gott a Männer, sollt kommen, an datt hien de Männer alles bekannt maache wäert, wat dem Räich vu Gott betrëfft.

Am Hibleck op d'Fra d'Vertrauen an d'Schrëften, weist de Jesus sech:

– Ech sinn, ech sinn deen, deen zu Iech schwätzt! Firwat huet de Jesus sech selwer där Fra verroden, wann hien an anere biblesche Passagen seng Jünger riicht, fir kengem ze verroden, datt hien de Christus ass? (Mt 16:20) Well déi richteg Beicht ass dat wat aus dem Zeegnes staamt dat d'Schrëften iwwer Christus ginn (Johann 5:32 an 39), an net aus wonnerschéinen Zeechen (Johann 1:50; Johann 6:30).

Dee Moment sinn d'Jünger ukomm a ware verwéckelt datt de Christus mat enger Fra schwätzt

„An doran koumen seng Jünger, a si hunn sech gewonnert, datt hie mat enger Fra schwätzt; awer sot keen zu him: Wéi eng Froen? oder: Firwat schwätzt Dir mat hatt? “ (V. 27).

D'Samaritan Fra huet hir Intentioun opginnt an ass an d'Stad gelaf an huet d'Männer opgeruff z'ënnersichen ob de Judd bei der Quell vum Jacob de Christus war

„D'Fra huet hir Fläsch hannerlooss an ass an d'Stad gaang an huet zu dese Männer gesot: 'Kommt, kuckt e Mann dee mir alles gesot huet wat ech gemaach hunn. Ass dat net de Christus? “ (S. 28 an 29)

Wéi eng Fra zu där Zäit en zweetklassege Bierger war, huet si

hire Glawen net imposéiert, éischter huet si d'Männer opgeruff fir bei de Jesus ze goen a seng Wierder z'analyséieren. D'Leit aus der Stad sinn erausgaang a si bei Christus gaang

“Also hunn se d'Stad verlooss a sinn zu him gaang” (V. 30).

Elo goufen d'Marken vun engem richtege Prophet evident:

“A si sinn an him beleidegt ginn. Awer de Jesus sot zu hinnen: “Et gëtt kee Prophét ouni Eier, ausser a sengem Heemechtsland a sengem Heem” (Mt 13:57). Ënnert den Ausländer gouf de Jesus als Prophet geéiert, anescht wéi seng Heemecht an Heem (Mt 13:54).

D'Jünger hunn dem Meeschter plädéiert:

- Rabí, iessen. De Jesus huet hinnen geäntwert:
- Ech hunn Iessen ze iessen dat Dir net wësst.

Hir Konzept war nach ëmmer op mënschlech Bedierfnesser fokusséiert. Dat war wéi de Jesus hinnen erkläert huet datt hien 'hongereg' wier de Wëlle vu sengem Papp ze maachen a seng Aarbecht ze maachen. Wéi eng Aarbecht wier et? D'Äntwert ass am John 6, Vers 29:

- “Dëst ass d'Aarbecht vu Gott: gleeft un deen, deen hie geschéckt huet”.

Während seng Jünger woussten ze liesen wéi d'Zäite geplanz an d'Ernte vun dëser Welt stattfonnt hunn (Johannes 4:34), huet de Jesus déi wäiss Felder fir de Papp senger Ernte “gesinn”. Vun deem Moment un, wou Christus sech zu de Reapere manifestéiert huet hunn hir Léin an der Welt scho bezuelt, an d'Ernte fir dat éiweg Liewen hat schonn ugefaang, a béid de Séis an de Schnéifer ware frou vun der erfüllter Aarbecht (V. 36).

De Jesus zitéiert e Spréchwuert:

– “Deen een ass de Som, an deen aneren ass de Moien” (V. 37), a warnt seng Jünger datt si den Optrag kruten a Felder ze ernten datt se net funktionnéieren (V. 38). Wéi eng Felder sinn dat? D’Felder, déi de Jesus als prett fir d’Ernte gesinn huet, waren d’Geiden. Si hunn ni bei de Gentiles geschafft, elo kruten si den Optrag ënner de Gentiles ze schaffen, well anerer hunn dat scho gemaach, dat heescht, e puer Prophete wéi den Elias an den Elisa ware bei d’Genicë fortgaang an hunn d’Missioun virgestallt, déi se gemaach hätten (v. 38).

Wéinst dem Zeegnes vun der Fra, déi gesot huet:

– Hie sot mir alles wat ech gemaach hunn, vill vun de Samaritaner hunn u Christus gleeft. Wéi? Well hatt sot:

– Hien huet mir alles gesot wat ech gemaach hunn, de Jesus ass op (de Samaritaner) a blouf zwee Deeg bei hinnen, a si hunn un hie gleeft wéinst sengem Wieder (John 4:41).

Verzerrungen

Während den Zweck vun der Schrëft a Christus war fir d’Männer ze gleewen datt hien de Retter vun der Welt ass, d’Lämmche vu Gott, déi d’Sënn vun der Welt ewechhëlt, asw., An eiser Zäit ginn et verschidden Evangelien déi net fördern dat richtegt Wierk vu Gott, dat ass: datt d’Mënschen u Christus gleewen als de Mandat vu Gott.

Hir Hoffnung ass net fir d’Welt ze kommen, an där Christus wäert kommen an déi huelen, déi mat Him gleewen (John 14: 1-4), awer fixéieren d’Saachen an d’Wësch vun där Welt.

Vill falsch Enseignanten zéien d’Opmierksamkeet vun den Ongewollten op andeems se op hir alldeeglech Bedierfnesser hiweisen. Wéinst? Well d’Besoine vu Männer d’Ursach bewölken a se net essentiel logesch Froen analyséiere loossen. D’Ried

vu falschen Enseignanten weist ëmmer op d'Besoine vum Alldag fir déi Ongewéinlech ze verwiesselen, well hir Rieden ëmsoss sinn.

Et ginn déi, déi sech mat Enseignanten ëmginn no hiren Interessen an déi sech op Fabele wenden (2 Tim. 4: 4). Anerer betruechten de Christus als Quell vu Profitt a kooptéieren déi, déi räich wëlle ginn (1 Tim. 6: 5-9).

Awer et sinn och déi, déi d'Erscheinung vu Gottesfrëndlechkeet hunn, déi just eng aner Relioun ass, well hire Message riicht sech op Waisen a Witfraen, fir fir d'Ursaach vun den Aarmen ze kämpfen a materiell Wueren ze brauchen, awer si verleegnen d'Effektivitéit vum Evangelium ., well se wesentlech Wourechte widdersprieche wéi déi zukünfteg Operstéiung aus den Doudegen an de Retour vum Jesus (2 Tim 2:18 an 3: 5;)

“Firwat, wat ass eis Hoffnung, oder Freed, oder Kroun vun der Herrlechkeet? Sidd Dir net och virun eisem Här Jesus Christus bei senger Kommung? “ (1Th 2:19).